Р Е Ш Е Н И Е
№ 3380

гр. София, 01.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 25 състав,** в публично заседание на 04.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **4867** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по Жалба на „Д. – Т. К.", представляван от управителя Т. К., *срещу* ЗАПОВЕД № РД-18-131/ 04.06.2010г. на Д. на Д. „К. по С." на Столична община. С процесния административен акт, на основание чл.57а, ал.1, т.1 и т.7 и ал.3 във вр. с чл.56, ал.1 и ал.2 ЗУТ, е наредено да бъде премахнат преместваем обект – дървена сгъваема маса за сергийна търговия на открито, с размери: дължина 2.00 м. и ширина 1.00м., поставен от жалбоподателката в кв.399, местността „Центъра" по плана на гр.С., с административен адрес: район "Средец", ул."Граф Игнатиев" №1.

Жалбоподателката излага доводи за недействителност на оспорваната Заповед, като постановена в нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните норми. Претендира, че обектът, предмет на оспорваната заповед е поставен в имот – частна собственост и въз основа на сключен със собственика Договор за наем. Твърди, че за поставяне на обекта има издадено Разрешение за поставяне което не е било отменено. Счита също, че актът е противоречив на целта на закона – да бъдат защитени откритите публични пространства – улици, тротоари и т.н., тъй като процесният обект не попада в тази категория. Моли съда да отмени Заповед № РД-18-131/ 04.06.2010г., както и да осъди ответника й възстанови направените разноски по водене на делото.

Ответникът – СТОЛИЧНА ОБЩИНА, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител – юрк. П, поддържа неоснователност на жалбата и моли съда да я остави без уважение. Подробни доводи излага в Становище от 26.06.2010г. и в писмени

бележки по същество на спора.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.
Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен К., съгласно изричната разпоредба на чл.215, ал.1 във вр. с чл.214, т.1 ЗУТ. Подадена е в преклузивния срок за оспорване, от активно легитимирано лице – адресат на акта.
Разгледана по същество Жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.
Като взе предвид изложените от жалбоподателката доводи и извърши проверка на оспорвания административен акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:
Заповед № РД-18-131/ 04.06.2010г. е издадена от компетентен административен орган. За установяване на това обстоятелство ответникът е представил по делото Заповед № РД-09-3345/ 29.05.2008г. на кмета на СО (л. 34-38), с която на основание §1, ал.3 ЗУТ (редакцията ДВ, бр.61/ 2007г.) последният е оправомощил Д. на Д. КС да издава Заповеди за премахване на преместваеми обекти по чл.56 и чл.57 ЗУТ. Заповедта на кмета на СО, с която е делегирал правомощията си по чл.57а ЗУТ не е оспорена в производството.
Актът е в предписаната от закона форма – мотивирана писмена Заповед, и при постановяването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, установени в чл.57а ЗУТ, които да мотивират неговата отмяна.
В съответствие с разпоредбата на ал.2 на чл.57а ЗУТ Заповедта е издадена въз основа на Констативен акт № АГ-6602-87-14/ 22.05.2010г. (л.32), съставен от длъжностни лица на районната администрация на район „Средец”. При извършване на проверката е констатирано, че жалбоподателката е поставила преместваем обект - дървена сгъваема маса за търговия на открито, без разрешение за поставяне, с което е нарушила разпоредбите на чл.9, ал.1, т.10 и ал.3 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на СО (Наредбата). Срещу констатациите от извършената проверка жалбоподателката е подала Възражение рег.№ ТА-7000-90/ 31.05.2010г. (л.22), което е обсъдено от административния орган преди постановяване на акта.
Съдът приема, че оспорената Заповед е съответна на материалноправните норми и на целта на закона.
Не е спорно по делото, че процесният обект - дървена сгъваема маса за сергийна търговия на открито, е преместваем по смисъла на чл.56, ал.1 ЗУТ. Предвид на това редът и условията за поставянето му в поземления имот са тези, установени в ал.2 – ал.6 на чл.56 ЗУТ и чл.17 – чл.20 от Наредбата.
От анализа на разпоредбата на чл.56, ал.2 и ал.5 ЗУТ следва да се приеме, че поставянето на преместваеми съоръжения в чужд поземлен имот (какъвто е и настоящия случай) е законосъобразно само при кумулативното наличие на две предпоставки: а) изрично писмено съгласие или писмен договор за наем със собственика на имота и б) разрешение за поставяне, издадено от главния архитект на общината или района по реда, установен в Наредбата.
В процесния случай жалбоподателят е представил по делото Договор за наем от 01.01.2007г. на два кв. метра площ от подколонното пространство на жилищната сграда

на ул.”Граф Игнатиев” №1, който договор е бил в сила и към момента на постановяване на оспорваната Заповед. За установяване собствеността върху имота е прието и не е оспорено Решение от 26.02.2010г. на С районен съд, Гражданско отделение, 29 с-в, постановено по гр.дело №33309/ 2008г.
Не са ангажирани доказателства за процесния преместваем обект да има издадено Разрешение за поставяне, съобразно императивното изискване на чл.56, ал.2 ЗУТ, въпреки, че такива твърдения са въведени в жалбата. На жалбоподателката са дадени изрични указания, че следва да установи всички твърдени от нея факти и обстоятелства от които черпи благоприятни за себе си правни последици. Такова доказване не е извършено, поради което и съдът приема за установено, че процесният преместваем обект е поставен без разрешение.
Предвид изложеното съдът приема, че ЗАПОВЕД № РД-18-131/ 04.06.2010г. на Д. на Д. „К. по С.” е валиден и законосъобразен административен акт който не следва да бъде отменян.

Мотивиран от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ**,** 25-и състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на „Д. – Т. К.”, представляван от управителя Т. К., *срещу* ЗАПОВЕД № РД-18-131/ 04.06.2010г. на Д. на Д. „К. по С.” на Столична община, **като НЕОСНОВАТЕЛНА**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния Административен Съд на РБългария в 14 дневен срок от уведомлението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

БОРЯНА ПЕТКОВА